

i alle Lande, og jeg kan derfor ikke slaae mig til No med den Fortrøstning, at Samtlige, hvorom der her er Tale, vilde, naar det be- roede paa deres gode Villie, tage det fornødne Hensyn til de Clausuler, der ere optagne i deres Crectionsbreve, naar der ikke paalaa dem nogen juridisk Tvang dertil. Naar det tillige er indvendt, at disse Bestemmelser ikke lode sig beregne, da er det ganske vist; men naar man tillige har søgt at finde en Mangel i Redactionen af Forslaget, saas- ledes som for Exempel, den sidste ærede Taler (Mourier), der igjen idag har vist sin store Grad af Færdighed i at gjøre Stilerettelser, da lader han til at have forstaaet Slutningen af Ind- stillingspunktet 1 under Nr. 3, ligesom Justits- ministeren, og det er da ikke saa underligt, at de komme til den Fortolkning, de ere komne til; thi Justitsministeren sagde, at de tilsigtede Fordele ikke kunde conserveres for Bøn- derne som Selveiere, deri har han fuldkommen Ret, men det indeholder Forslaget slet ikke; det gaaer ud paa, at disse Fordele skulle, ikke conserveres, men komme dem til gode. Jeg kan ikke forstaae den Fortolkning af disse Ord, den ærede 6te Rigsdagsmand for Kjø- benhavn (Mourier) har gjort gjældende, idet han kalder det en Mangel, at det skal nød- vendigviis være de tilsigtede Fordele, der skulle komme Bønderne tilgode; thi, naar der er givet dem visse Fordele i Crectionsbrevet, maa det naturligviis være dem, og ikke andre, der ikke staae i Crectionsbrevet, der skulle komme dem tilgode; thi dette vilde være aldeles vil- faarligt, og, fordi man siger, det skal komme Bønderne tilgode, er det slet ikke sagt, at det skal skee paa den selv samme Maade, som hidtil, men kun, at det skal komme dem til- gode. Naar Gaarden sælges, er det naturlig- viis i Salgsprisen for Gaarden, at disse Fordele skulle komme dem tilgode. Det synes jeg er soleklart. Det er overhovedet ganske be- synderligt at lægge Mærke til den Maade, hvorpaa man har argumenteret i denne Sag fra først til sidst; jeg mener ikke alene med Hensyn til dette enkelte Forslag, men i hele den Sag, vi saa ofte have havt for, om Bevilling- ger for Lehnbesidderne til at sælge; thi man siger bestandigt, vi behøve ikke at tage Bestemmelser om

Fæstebøndernes Ret; thi den vilde de faae all- gevel af Lehnbesidderne, men, saasnart vi op- stille Forslag, der skulle sikke disse vedkommende Fæstere et saadant Gode, saa indvender man derimod, at de ere ikke klart nok affattede; „thi“ siger man „Lehnbesidderne kunne omgaae dem.“ Man forudsætter altsaa en Uvillie hos Lehnbesidderne til at gaae ind derpaa; thi, have de ikke Uvillie derimod, hvorfor skulde de da søge at omgaae dem? Alene for at holde en saadan Bestemmelse ude, siger man, at Lehnbesidderne selv ere velvindede, og at man derfor ikke behøver saadanne Bestemmelser. Jeg synes, at man argumenterer her fuldkom- men imod sig selv. Allerede dette, synes det mig, maa overbevise Thinget om, at det in- genlunde er overskødigt at vedtage en Bestem- melse som den foreslaaede i Loven, thi saa er man sikker paa, at den kommer til Anvendelse, medens man ikke er sikker derpaa, naar man ikke optager den. Efter saaledes at have yt- tret mig om selve Forslagene, skal jeg, da den ærede Formand har sagt, at det ogsaa er hele Loven, tilligemed Ændringsforslagne, der ligger til Forhandling, gaae ind paa at ud- tale mig med Hensyn til Loven i sin Heelhed. Jeg kan da strax tiltræde den Erklæring, den ærede Rigsdagsmand, der sidder foran mig, fra Soro Amts 1ste District (Spandet), har givet, at ville stemme for begge Ændrings- forslag, men, hvad enten de blive antagne eller ikke, stemme imod Loven, og der er 2 Ho- vedgrunde for mig til at gjøre dette. De flere mindre væsentlige Grunde skal jeg ikke opholde mig ved, thi de ere klart og bestemt fremsatte, endogsaa for ganske nylig, navnlig af den ærede Rigsdagsmand for Hjørring Amts 2det District (Sørensen), hvortil jeg hen- holder mig. Mine 2 Hovedgrunde skal jeg derimod tillade mig at udtale. Den første er Hensynet til Grundlovens § 32, som siger, „at vedkommende Regjeringsmyndigheder kun maae meddele saadanne Bevillinger og Undtagelser fra de nu gjældende Love, som ifølge hidtil gjældende Regler have været i Brug“. Nu har jeg spurgt mig selv, om da virkelig saadanne Bevillinger til Lehnbesidderne til at sælge deres Gods til fri Eiendom for Grundlovens Udstedelse ifølge de gjældende Regler have været i Brug